

వీడరు నాడను

“వీడరుగారూ, నేనొకళ్ళకే నోటిసివ్వాలి అంటే” అన్నాడు కేవగిరి పెద్ద సీరియస్ గా ముఖంపెట్టి.

“ఓ దానికేం నిక్షేపంలా ఇయ్యండి.” ఇన్నార వీడరుగారు కోర్టుకు వెళ్ళడానికి చూడావుడిగ కోటు తొడుక్కంటూ.

వీడరుగారికి ఫీజువస్తేచాలు. మరే మక్కలేదు. నోటిసేమిటి ఎవరికివ్వాలి అన్న ధ్యాసే వుండదు. దానికోవోడు తొందర.

“ఒరేయ్! వెంకాయ్, ఈయనెవరికో నోటిసివ్వాలిట చూడు అని చూడావుడిగా పురమాయించి, తొందర తొందర గా కారెక్కి తుట్టుకున్నార కోర్టుకి.

వెంకయ్య వీడరుగారి దగ్గర జానియరు గుమాస్తా. చిన్నప్పటినుంచీ వీడరుగారింట్లో పిల్లల్లాడినూంజేవాడు. పెద్ద య్యాక అక్షరంముక్క నేర్చుకుని గుమాస్తాగా చేరాడు. ఎంతచేస్తే అంతేఫుటం. చెప్పిన జేదో తూచా తప్పకుండా చేసేయ్యడమే గాని, ఏంచేస్తున్నామో అనేజ్ఞానమే వుండ దతనికి. వెంటనే వీడరుగారికి రావలసిన ఫీజు తనకి రావలసిన మూమూలు తీసుకుని కొగితం, కలం తీసుకున్నాడు:

“శ్రీ రాఘవయ్యగార్గీ, నిన్ను నే బహులూ పనిచేక తిరుగు తూంటే పుస్తకం కొంటున్న ఒకమ్మాయిని చూశాను. వెంటనే ఆ అమ్మాయి నాకోమల హృదయాన్నుపహరించివేసింది. ఎవ రా అంతగొప్ప గజదొంగ అని ఆరాతీనే తమ కొమార్తె అని తేలింది. నా హృదయాన్ని దొంగిలించినందుకు ఆమె గారియన్ అయిన మీకు నోటిసివ్వన్నాను. ఈ నోటిసందిన వాధంరోజుల లోపుగా నాసొత్తును నాకు జేరిస్తేసరే సరి. లేకపోతే పరిహారం వెంటనే ముట్టజేప్పాలి. అట్లా కాని పక్షం లో మీమీద క్రిమినలుగా ప్రాసీడవగలను.”

“కేవగిరినాలు.”

వెంకయ్య వ్రాయటం పూరిచేసి కేవగిరి కిచ్చాడు. కేవగిరింతా చదివి సరిపోయిందని సంతృప్తితో బుట్టాడించాడు. వెదుతూ వెదుతూ వెంకయ్యని పక్కకిప్పి నోటిను వెంటనే పోషించే యమనిచెప్పి మరి రెండు రూపాయలతీసి చేతిలోపెట్టాడు. నోటి సాఫూలేపోసుకు వెళ్ళిపోవాలని నొక్కి నొక్కి చెప్పాడు.

రూపాయలు చూడంతోటే వెంకయ్య కళ్ళు మిలమిల మెరిశాయి. ఉన్నపసంతా వదిలేసి పరుగుతీశాడు కోర్టుకు. వీడరుగారి సంతకం పెట్టించేసి పోస్టుచేశాడు.

రాఘవయ్యగారప్పజే కోర్టునించి వచ్చి డ్రస్సుమార్చుకుని కుస్తీలూ మార్చుని వేడి వేడి కోఫీ త్రాగుతున్నారు. ఇంతలో పోస్టు మేసవచ్చి రిజిస్టరు నోటిసందిచ్చాడు.

నోటిసు చూసేటప్పటికి రాఘవయ్యగారి కోపం ఆకాశాన్నంటుకొంది. “ఎంత మొండి డ్రైర్యం వాడికి, నాకే నోటిసిచ్చే కాదు. చెప్పా వాడిపని చెప్తా” అనుకున్నారు

కె. అమ్మి రాజు

కవరన్నా విప్పి చూడకుండా పూరికే యిటూఅటూ, తిప్పి చూస్తూ.

“రానియ్యి చెప్తా. ఈ రాఘవయ్య లోనా కోర్టు వ్యవహారాలు” అనుకుంటూ నోటిసు చూడావుడిగ చదివేశాను. ఆయనకి తలాతోకా ఏమీ బోధపడలేదు. మతి పోయింది. “హు! అని పళ్ళుబిగించి యింకో సారి చదివేశారు.

“ఎవడీ మూర్ఖు? మా అమ్మాయి వాడి మనసు దొంగిలించేసిందంటాడు” అని ఒక్క ఊణమాలోచించి, “ఏమేమే” అని పొలి కేకలాడు.

“అ! ఒస్తున్నా ఏమిటా పొలికేకలు మీరునూ?”

“ఆ గిరిగాడు, అంటే కేవగిరిగాడు ఎవడే?”

“ఏమిటి పూట వాడిమీద విరుచుకు పడు తున్నార? ఏం మునిగింది?”

“కొంపే మునిగింది. అప్రామ్యుడు. లేక పోలే నాకు నోటిసిస్తాడా? వుండు వాడి పని చెప్తా.”

“అసలు సంగలేమిటో చెప్పక పూరికే చూడావుడి చేస్తారే?”

“చూడవుజేమిటి? చెధన సినిమాలన్నీ వచ్చి లోకమంతా పొడయి పోయింది. ఎక్కడ చూసినా ప్రేమా, ప్రేమ. కొట్లో పుస్తకాలు కొంటూన్న మనమ్మాయిని చూసేశాడట. అది వాడి హృదయం దొంగి లించేసిందిట. అందుకుని మనం పరిహార మివ్వాలిట. లేకపోతే దావావేస్తానని చెదిరి స్తాడు. వేసుకోవీ, ఈ రాఘవయ్య దగ్గరా దావాల, లావాదేవీలూను!”

“ఇకెక్కడినోటిసంది? ఎప్పుడూ వివ తేడే?”

“నేమాత్రం విన్నానేమిటి? నా మొహం దినికి వీడరు నోటిసు గూడాను.”

“వీడరు నోటిసా? ఎవరండి ఈ కేసు తీసుకున్న మహానుభావుడు?”

“కంగారులో నేనది చూడం మరచే పోయా చూశావా!” అంటూ నోటిసంతా యింకోసారి పరీక్షించేశాడు. వాంతో ఆయ నకి చెమటలు క్రమ్మాయి. ముఖం పొలి పోయింది.

“ఏమిటండీ అట్లా అయిపోయాకే?”

“ఏమీలేదు. సరే సువ్వుపో.”

“ఇంతకి ఎవడా బుజ్జలేని వీడరు?”

“అబ్బునే నేనే, ఆ బుజ్జలేని వీడర్నీ, చంపక యింకపో?”

వాంతో వీడరుగారి భార్యపొట్ట చెక్క లయ్యెటట్టు నవ్వింది. వీడరుగార్గి రుద్రుడై పోయాడు.

“ఫామ్మంటే!

“సంగలేమిటో సాంతం తేలని వ్యవం

రవి టాయిలెట్ పౌడరును, వర్చుస్సుకు రవి గ్లిసరిన్ పోప్:- అన్ని కాలముల్లో, ముఖ్యంగా వేసవి కాలములో వాడదగినది. శరీరమును మృదువుగను, కాంతిగను ఉంచును. రవి వెజిటబుల్ హేరాయ్ట్:- శిశుజములను విస్తారంగా పెంపొందించును. దానిదక్కని సున్నితమైన కువాసన అందరికీ ఆనందము కలుగచేయును.

రవి ప్లొప్:- ముఖవర్చుస్సును కాపాడి, విలాసమును పెంపొందించును. పోర్పెజెంట్టు:- ది న్యూ స్టార్ డి కంపెని, 10, వైద్యనాథ మొందిలినిధి, తంజియూర్, మద్రాసు-21.

★ ప్రి డ రు నో టీ సు ★

దాసే? ఇంతకీ అంత బుజ్జలేని పన్నెల్లా జేశారు?"

"వెంకయ్యగారో? మొద్దుఘటం. వెప్పింది రాసుకోడమేగాని, ఏం రాసున్నాడో బాడికే తెలియదు. కుడుమొద్దు."

"వాడురాసిం దానిమీద గుడ్డిగా సంతకం పెట్టడమేగాని, ఏం రాశాడో చూద్దామని నన్ను వుండదు మీకు."

"పోకే చచ్చినపామునేం చంపుతావీంక. వెంకయ్యగారు మరగలు కార్కుంటూ పరుగెత్తుతున్నావు, అర్థంలేని ఏడవకపోతే నేను మాత్రం అంత గుడ్డిగా సంతకం పెతున్నావా?"

"బాగానే వుంది. అవకతవక మహారాజు నుండమతి మహాసంతో! ఇంతకీ ఏం చెయ్యాలి?"

"ఏం చెయ్యదల్చావా? ఒక్కలా నానాడినీ ఈ రాఘవయ్యతో దావా అంటే కత్తిమీద నాను అని తెలియదా? ముప్పయి కోర్టులు తిప్పి మూడు చెరువుల నీళ్ళు త్రాగింపనూ?"

"చాలేంది. ఎవరైనావంటే నవ్వుతారు."

"ఎవడా నవ్వేడి?"

"పోనీ వాకబుచేసి చూడరాదూ? మన మ్యాయి కీడు జోడునేమో? పరిహారం చెల్లించేద్దాము."

"ఏడిసినటుంది. వాడే దమ్మిడికే కాకా లేనివాడో, అనాకాగో, నోగియో."

"అదీ వాకబు చేయమంటూంటుంది. మన వెంకయ్యని పీలించి అడగరాదూ?"

"వాడికింకా జాపకముంటుందే? అయినా అడిగి చూద్దాము."

"ఒరేయే వెంకా!..."

"వసున్నా సార్."

"ఏరా నిన్ను నోటినిచ్చాడే ఎవడో కేష గిరి. ఎవడావాడు? ఎల్లావున్నాడు?"

"ఓ ఆయనా! నలభయ్యేళ్ళుంటాయండి. పొట్టిగా, గూటంలా,....."

"చాలాలు నవ్వు పో. ఏమే చూశావా నేచేపే బిన్నావా!"

"మీరుండండి నేనడుగుతాను. ఏరా నీకు బాగా జాపకముందా ఆయన కేషగిరిని?"

"అదేమిటండమ్మా! అలా అడుగుతారు? అయ్యగారి చగ్గరకు రోజొవచ్చే ఆయన్ని ఎరగనండి నేను?"

"నాదగ్గరకే రోజొవస్తాడా?"

"అవునండి. నాయం త్రమ వ్యధు మీరిక్కరూ కూర్చుని భస్మాడుకుంటారు కూడాను."

"నీముఖం ఆయన కేషగలం."

"ఆయననండి నే నెత్తూంటు."

"అయితే నాకు తెలియదండీ?"

"ఏమిటండీ కేషగిరిం బున్నారు?"

"అంటూ స్పీంగు తలుపు త్రోసుకు లోపలి కొచ్చారు వెంకట్రామయ్యగారు."

"చాలారోజుల కొచ్చారు అన్నయ్య గారు, వుండండి కాఫీ తెస్తా."

"అత్తెట్టే వద్దండి ఇప్పుడే త్రాగి వసున్నా."

"మొహమాటం పడితే లాభం లేదండీ" అంటూ యింట్లోకెళ్ళి యింకోకప్పు కాఫీ త్రోవచ్చారు ఆమెగారు.

చల్లారిన కాఫీ ఒక్కగుక్కలో త్రాగే శారు ప్రి డ రు గారు.

"నిన్న మద్రాసునించి మా అబ్బాయి వచ్చాడండీ. ఈవూట తీసుకువద్దా మాకుంటే చెప్పకుండా వెట్టకుండా నీనీమాకి పోయాడు."

"పోనండీ. రేపు తీసుకొందురుగాని. తొందరకే? పేరేమిటండీ, మర్చిపోయాను?"

"కేషగిరిండీ."

"కేషగిరా?" ప్రి డ రు గారు తెల్లబోయి తమయించుకుని ద్రాయరు సూరుగు లాగి కవరు పైకితీశారు.

"ఇదిగో ఈ ఎడ్రసు చూడండి?"

"అరే! మా అబ్బాయి ఎడ్రసేనే! ఇదిగో c/వెంకట్రామయ్యగారు 280/11 కొత్త బిధి అనికూడా వుంటేనే."

"నే చెప్పానా ముండే! విచారించి చూడండి అని," అంది ప్రి డ రు గారి భార్య అనందంతో వుబ్బి తబ్బిపైపై.

"మీ ఎడ్రసేనా? బాగా చూశారా?"

"ఆ నిశ్చయంగా." "మీ ఎడ్రసేనన్న మాట! నాలెదు సార్లు చదివినా కూడా నా కౌనిషయం తోకనే తేగు చూడండి!"

"ఆ ఎండుకు తెలుగుంది లెండి. మీ మక స్సంతా కోర్టులు, చెరువులమీద వుంది" అంది ఆవిడ నన్ను నన్ను గా.

"ఇంతకీ ఏమిటండీ ఆ వుత్తరం?"

"ఏమిటండీ అని పుత్తరం నోటి సిచ్చాను." వెంకట్రామయ్యగారు తెల్లబో గూగు. "మానాడా మీకు నోటిసివ్వడమా?"

"అవును. తగిన పరిహార మివ్వకపోతే క్రిమినల్ గా ప్రొసీడవుతానని కూడా బెది రించాను. పరిహారం సమర్పించి చేతులు గులుపుకుంటానులెండి. ఆగ్రహించకండి."

అన్నాడు ప్రి డ రు గారు భ్రమారితం గానవుతూ.

"ఇంతకీ నోటిసు చేసికీ?"

"మనం ప్రయత్నిస్తున్న దతే మాకుకు న్నాగు. మీరే చిత్తించండి." నోటిసింది చ్చాగు ప్రి డ రు గారు అనంద తనయ్యత్వంలో తేలియాడుతూ.

వెంకట్రామయ్యగారు 'ఏం కొంపముల చాడోనని తవబుకుతూ, నోటి సందు కున్నాడు.

అయిన తడబాటు చూసి ప్రి డ రు గారి భార్య ముసిముసి నవ్వులు నవ్వుకుంది. ★

నారసింహ లేహ్యము

బంగారుతో చేరినది మేహము, నిక్కాక, నిన్నత్తువ వగైరా హరించి. బలము రక్తవృద్ధికలింపును. 20 కు. దప్పిరు 3-4-11 పోస్టేజిరు. 1-1-0. ఏ. ఏ. ఏ. అండకో, (అయ్యప్పేద నమాణం) పెరిడిసి (పోస్టు) నెల్లూరుజిల్లా.

శుక్రమైన గట్టి పళ్లు

అల్టివ్ క్లోరోఫిల్ గం

అద్భుతమైన ఆకుపచ్చని కాలినోస్ టూత్ పేస్ట్

- * మీ పళ్లును శుక్రముగా మరియు మెరుస్తూ ఉండేలా ఉంచును
- * దంత క్షయాన్ని కలిగించే క్రిములను అడ్డును
- * మీ యిగుళ్లును గట్టిగా ఉంచుటో వహాయవదును
- * కోటి మర్యాదవను తొలగించును

'కాలినోస్' ప్రత్యేకత దాని నుండే!

GK 3029

జియోక్రె సేనర్స్ డి కం పేని, ప్రె సెట్ లిమి టెడ్, రిజిస్టర్డ్ యూనర్